

deles afgjort, at Conseilspræsidenten har truet med en provisorisk Lov; thi i sit første Foredrag erklærede han, at man kunde blive nødt til at træffe Forholdsregler, som kunde være skjæbnesvangre, og at Regjeringen kunde komme til at tage Forholdsregler, der af den maatte anses for forsvarlige og rigtige; det vil altsaa sige, at man fra anden Side kunde anse dem for usforsvarlige og urigtige. Hvad vilde imidlertid Følgen blive af, at der kom en provisorisk Finanslov? Jeg for min Part, og jeg er vis paa Mange med mig, vilde baade i Skrift og i Tale, baade offentlig og privat anbefale ikke at følge en Ordre, som vi maatte anse for usforsvarlig og urigtig, og den høitærede Conseilspræsident maa jo selv have antaget dette, idet han talte om, at Forholdsreglen kunde blive skjæbnesvanger. Det er ganske vist, at der vel ikke vilde være nogen som helst egentlig Fare derved, men Befolkningen i sin Helhed vilde negte at følge en Lov, den ansaa for usforsvarlig og urigtig, og det vilde komme til Udpantningshistorier. Ganske vist vilde Beløbene efterhaanden komme ind, men det kunde dog ogsaa være, at en Del Mænd nedlagde de Bestillinger, de i Diebliffet havde, fordi de ikke vilde følge en Ordre, som paa en saa vilkaarlig og usforsvarlig Maade blev sendt ud i Landet, hvorhos maaste meget af det, der blev stillet til Auktion, ikke vilde finde Kjøbere. I den Henseende have vi en Del at lære af vore nordfjævneste Brødre, der have lidt under et sære Fryt. De have forstaaet at negte Skatter og at foranledige, at der ved Auktionerne ikke kom Noget, som hød en eneste Skilling paa, hvad der var fremstillet. Ligesaa lidt som jeg imidlertid tror, at nogen Regjering skulde ville udstede en provisorisk Finanslov — jeg tror det ikke og kan ikke tro det — ligesaa vis er jeg paa, at ingen Regjering vil kunne holde sig her i Længden ligeoverfor en passiv Modstand. Da Flertallet her nægtede Finansloven, spurgte man, om man havde Revolutionen staaende bag sig. Nei, det havde man ikke, men man havde en Finanslov, som endnu havde 5½ Maaned at leve i, og man behøvede ingen Revolution. Nu kan man imidlertid spørge den Regjering, som vil udstede provisoriske Finanslove, om den har Soldatstøtte og Grundlovsbrydere nok tilstede til at følge dens Ordre? Jeg tror det ikke, ligesaa lidt som at nogen Regjering i Danmark vil udstede en provisorisk Finanslov. — Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) saae Sagen fra en ganske anden Side end det før nævnte ærede Medlem, idet han talte om den uhyggelige Tilstand, der vilde komme; men jeg tror ikke at vi skulle vige tilbage for en Frygt derved. Skal den komme, saa lad den komme; dette Tidspunkt havde været det heldigste at faae den paa og til engang at se den under Dine for endelig at blive fri for den. Jeg ønsker ikke at have en saadan omtaaget Tilstand, hvori vi hverken vide,

om vi ere fjøbte eller folgte, eller hvad Lovens Ord eller Aand er. Jeg tror, at det ærede Medlem for Kjørteminde (Corn. Petersen) havde Ret, naar han sagde, at der ikke gaves nogen Valgtribune i Danmark, paa hvilken en saadan Regjeringshandling kunde forsvares, og jeg tror heller ikke, at der er en eneste Valgtribune, hvor en Regjering, der har udstedt en provisorisk Finanslov, kunde finde Tilhengere. — Der er forøvrigt talt overordentlig meget om den særdeles smukke Finanslov, vi nu ere isærd med at give, og haade det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) og det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen) udtalte sig meget rosende om de smaa Indrømmelser, der er gjorte. Det er dog forunderligt, at man, saaledes som det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds kan tale om den overordentlige Fordel, der er ved, at fattige Højskolelever iaar have faaet 22,000 Kr. mere, men at der ingen Principforandring er sket ved, at Universitetet faar 50,000 Kr. mere. Det One er som det Andet, det er Sjp som Sap. Dernæst maa jeg med Hensyn til Lønningstillæget spørge, om det egentlig er saa tilfredsstillende? En Finansminister har engang været meget ivrig for, at Lønningstillæget aldrig maatte blive saaledes, at den ene lavere Lønning paa en Maade kom til at staa over den anden høiere; men her har man glemt saadanne smaa Ubehageligheder, som at en Embedsmand med 4,200 Kr. iaar faar mindre end de, der nu have 4,000 Kr. Vort Princip har dernæst været at understøtte de smaa Embeds- og Bestillingsmænd og at søge at gjøre dem deres Stilling saa meget bedre som de nuværende Forhold udkræve, men hvad have vi opnaaet ved at indsette Lønninger imellem 3,200 og 4,000 Kr.? Vi have derfor ofret et helt Aars Lønningstillæg for de smaa Embeds- og Bestillingsmænd; istedetfor at give dem et Lønningstillæg for to Aar, have vi opnaaet denne Gradsforskjel høiere op, og de smaa Embeds- og Bestillingsmænd ere blevne affpiste med eet Aars Lønningstillæg. Dette kan maasse være godt; thi det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds er maasse enig med Conseilspræsidenten i, at det vilde være demoraliserende for de mindre Embedsmænd, hvis de skulde søge at støtte sig til den ene af Lovgivningsmagtens Faktorer; en saadan Demoralisation vilde maasse ogsaa være uhyggelig. Jeg kan ikke paa nogen Maade betragte Indrømmelserne paa det nuværende Finanslovsforslag med et saa lyst Blik som det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds. Han saae i, hvad der er sket, en bestemt Protest ligeoverfor følgende Regjeringer med Hensyn til deres Stilling og Handlemåde, men for mig staaer det klart, at følgende Regjeringer, naar de ikke kunne faae det med Folkethinget, som de ønske, ville istedetfor en bestemt Protest heri se en bestemt Anvisning til atter at komme